

30 Sal Piştî

BÛYEREKE NE REWA Û HELWÊSTEKE JÊHATÎ

► Dagirkirina Balyozxana Amerîka û rehîngirtina 52 dîplomatên Amerîkî li Tehranê di 4ê Çiriya Paşîn a 1979an ji aliyê komek alîgirên tundajo ên Xomeynî bûyereke berevajî prensîpên navneteweyî bû û encamdana wê kiryarê xesar û ziyarên gelek mezin di warê siyasî û abûrî û dîplomatîk de gihandin Îranê û herî zêde xelk bû goriyê wê kiryara ne rewa.

30 sal berî niha û di wê rewşa taybet de ku piştî serkevtina şorişa gelên Îranê derketibû holê, di nav hêz û partiyên siyasî yên seranserê Îranê de tenê Partiya Demokratîk Kurdistanê (PDKÎ) ew kiryar şermezar û mehkûm kir û wek kiryareke dijî qanûn û prensîpên navneteweyî hesaband.

Piştî derbazbûna 30 sal bi ser

wê bûyerê, niha jî ew helwêsta pêşkevtî, modern, biwêr û hişyarane cihê pesna rêber û çavdêrên siyasî ên Kurd, Îranî û biyanî ye ku di wê rewşa taybet de wê partiya Kurdistanî karî helwêsteke wiha jêhatî û mirovdostane li hemberî wê kiryara ne rewa bigre. Bêguman helwestên dîrokî û jêhatî di pêvajoya siyasî de neyên jibîrkirin.

Neteweyên Yekbûyî Rewşa Mafê Mirovan Li Îranê Gotûbêj Kir

► Welatên endam ên Komîteya Sêyem a Rêxistina Neteweyên Yekbûyî, di 64'mîn civîna wê saziyê de li "New York"ê rewşa mafê mirovan li Îranê gotûbêj kirin.

Di çend rojên borî de, Nûnerê Swêd bi nûneriya welatên Yekîtiya Ewropa û nûnerên Amerîk, Kanada, Ustaralya bi cuda di Komîteya Sêyem RNY amade bûn û derbarê rewşa nebaş a mafê mirovan li Îranê axivîn.

Nûnerên wan welatan bal kişandin ser serkut, azar û êşandina hevvelatiyan û berteskkirina maf û azadiyên xelkê di sala borî de, bi taybet girtin, îşkencekirin û kuştina kêmaniyên neteweyî û xelkê nerazî li hember encama hilbijartinên îsal ên Serokomariyê.

Di meha borî de jî Sekreterê Giştî yê NY di raporeke berfireh de, nigeraniya xwe derbarê rewşa xirab a binpêkirina mafê mirovan li Îranê da xuyakirin.

Tê çaverêkirin, Civata Giştî ya Rêxistina Neteweyên Yekbûyî biryarnameyekê li dijî Komara Îslamî a Îranê der bike.

Daristanên Rojhilatê
Kurdistanê ...

Azad Kurdî

3

Rexne Ji Rêber

Ebdullah Hicab

5

TABÛ

Adar Jiyan

9

Daxuyaniya Deftera Siyasî Ya PDKÎ Derbarê Hewlên Ji Bo Çareseriya Aştîxwazane A Pirsra Kurd Li Turkiyê

Ji heyamekê berî niha ve hikûmeta Turkiyê di çarçoveya proseya vebûna siyasî de çareser kirina

pirsra Kurd di wî welatî de aniye rojevê û li gor nûçeyan hikûmeta Turkiyê mijûl e gavan bo dabînkirina beşek ji mafên wî gelf bi awayekî aştîxwazane diavêje. Ew helwêsta Turkiyê li hemberî Kurdan û pirsra rewşa û berheq a Kurd li wî welatî bûye cihê keyfxweşbûna alîgirên demokrasî û dabînbûna mafên Kurdan. Ger ev helwêst bi başî rêve biçê, hem di berjewendiya giştî a welatê Turkiyê de dibe û hem Kurdên Kurdistanê Turkiyê bi beşek ji maf û daxwaziyan demokratîk digihîne.

Di vê pêvajoyê de Partiya Kedkarên Kurdistanê (PKK) biryar da 3 girûp ji endamên xwe li Qendîl, Kampa Mexmûr û Ewropaya bi nîşana pêşwazî li pêvajoya aştîxwazane a doza Kurd di wî welatî de bişîne bo Turkiyê. Ev helwêsta PKKê ji aliyê xûşk û birayên me li Turkiyê û herwiha kom

û komeleyên navneteweyî û navendên siyasî digel pêşwaziyek germ rûbirû bû.

Niha ku ev pêvajoyê li hundirê Turkiyê ji aliyê beşek hêz û aliyên siyasî ên tundajo yên wî welatî digel dijberîkirin û dijminatîyê rûbirû bûye, lewra pêwîst e pêngavên gelê

Kurd li Turkiyê bi hûrî û şirovekirineke tevalî ji bo çareseriya aştîyê de bibe alîkar û piştevanê vê pêvajoyê ku dest pê kiriye û ji vê nerîne ve berpirsariya PKKê berpirsariyêke dîrokî ye.

Partiya Demokrat ya Kurdistanê Îranê, ligel ku kêfxweşbûna xwe bo hatne rojeva pêvajoya çareseriya aştîxwazane a pirsra Kurd di wê perçeyê Kurdistanê de dide xuyakirin, piştgiriyê ji gavên hêzên Kurdî ên wî welatî ji bo pêşdeçûn û serkevîna yekcarî dike.

Serkevîna bo xurtbûn û pêşdeçûna demokrasî di herêmê de û dabînbûna mafên demokratîk ên gelê Kurd li Kurdistanê Turkiyê.

**Partiya Demokrat ya Kurdistanê
Îranê
Deftera Siyasî
27.10.2009
05.08.1388**

Peyama Pîrozbahî Ya Mistefa Hicrî Bi Hilkevta Cejna "Xawenkar" A Ola Yarî

Xûşk û birayên min ên Yarsanî! Bi hilkevta Cejna "Xawenkar", cejna olî a peyrewên ayîna

Yarî, ez pîrozbahiyên herî gem pêşkêşî we dikim û şadî û serbilindiyê bo we hêvî dikim.

Hûn keç û xortên azadîxwaz û welatparêz ên Kurd, peyrewên Ola Yarî ku bo parastina kultûr û nasnameya neteweyî a xwe digel rejîma dîktator a Komara Îslamî di xebat û berxwedanê de bûne, ji ber ola we, di 30 salên borî de mafên we zêdeyî xelkê din yê Kurd ji aliyê vê rejîmê ve hatiye bînpêkirin û digel ferq û cudahiyan eşkere rûbirû bûne;

lewra cejna rasteqîn a me hemûyan roja dawîhatina temenê rejîma Komara Îslamî a Îranê û damezrandina hikûmeteke demokratîk dibe ku li ser bîngeha xwestek û vîn û îradeya hemû neteweyên mafîlxwarî ên Îranê bi hemû nerîna û boçûneke olî ve hatibe avakirin. Ew roj jî bi kar û têkoşîna tevalî a me hemûyan misoger dibe.

Herdem di nav cejn û xweşiyên de bin.

**Partiya Demokrat ya Kurdistanê
Îranê
Sekreterê Giştî
Mistefa Hicrî
02.11.2009
11.08.1388**

Mesûd Kurdpûr Ji Kar Hat Avêtin

Mesûd Kurdpûr rojnemevanê Kurd û mamostayê Wezareta Perwerde û Hînkirinê li ser karê

xwe hat derkirin. Li gor rapora Komeleya Çalakên Mafên Mirovan li Îranê, Mesûd Kurdpûr ku berî niha bi cezayê dûrdixistin û girtinê hatibû mehkûmkirin, bo cara sêyem bi tometa rexnegirtin li siyasatên dewleta Komara Îslamî a Îranê li hember deverên Kurdakincî yên Kurdan di van salên dewî de, ji aliyê taya 3 ya dedgeha pêdaçûna bi serpeçiyên Îdarî bi kirîna paşmaweya xizmeta xwe hate mehkûmkirin.

Mesûd Kurdpûr ku nêzik 22 sal pêşîneya wanegotinê di xwendîngehên paş navendî de heye ew biryar bi ne adilane û ne yasayî hesiband. Mesûd Kurdpûr herwiha da zanîn, çalakîyên di warê parastina mafên mirovan û hînkirin û hişyarkirina welatîyan û ciwanan ne tenê tawan nine belkî kesaneke ku di wan waran de çalakîyan dikin, dibe bîndar û piştgirî ji wan bihê kirin. Kurdpûr ragihand: li hember wê biryarê dê nerezîbûna xwe bide nîşandan û herwiha dê çalakîyên xwe di pêvajoya baştirkirina rewşa mafên mirovan de bidomîne

Daristanên Rojhilatê Kurdistanê û Karesata Jinavçûna Wan

Azad Kurdî

Çavkaniyên xwezayî û bi taybet daristan rolek gelek bi bandor di jiyana û domkirina jiyê canliberan bi giştî û nemaze mirovan de dilîze û bi awayekî rasterast li ser

pêşdeçûna hemû warên civakê karîgerî û bandorê dikin û herî zêde di pêşketina senet û teknolojiyê de girîngiya berçav heye. Lê mixabin îro rojê neparastina çavkaniyên siruştî û bi taybet daristanan bûye kirîzeke cihanî û parêzerên jîngehê li seranserê cihanê nigeran kiriye û di derbarê vê pirsgirêka mezin a cihanê de û xeterên wê berdeham hişyariyê didin raya giştî.

Li gor daxuyaniyên rêxistinên navnetewî, Îran di nav 56 welatên xwedî daristan de pileya 45 heye. Di welatên xwedî daristan de, pişka her kesekî li daristanan 8 hektar e, lê di Îranê de asta vê pişkê bo 2 hektaran dabeziye. Li gor serjimêriyên fermî, di Îranê de 2/14 milyon hektar daristan hene ku bi sedema giringî û nedan bi wan, li cihê zêdebûn û berfirehbûna wan, salane 12 milyon metrên çargoşe ji wan daristanan bi sedemên curbicur ber bi neman û ji navçûnê diçin. Vê rewşê, bandor û ziyana û xesarên cuda li ser xweza, aborî, pişesazî, cotkarî û wd... daniye.

Daristanên Rojhilatê Kurdistanê wek samanek mezin a mirovî û netewî ya wê deverê ne, lê heyamê çendî sal e agir berdidin wan û tîrîşewitandin û domkirina wê pêvajoyê jiyana xweza û daristanên gund û bajarên Kurdistanê Îranê digel metirsiyeye micid rûbirû kiriye. Siruştî xemilandî û dilber a gund û bajarên Rojhilatê Kurdistanê rûçikeke ciwan daye wan çar parêzgehên Kurdan, lê şewitandina berdeham û sistematîk a daristanên Kurdistanê piraniya xelkê û bi taybet parêzerên jîngehê li Kurdistanê nigeran kiriye.

Daristan, bostan, bax û war û zozanên bajarên Sine, Kamyaran, Qurwe, Seqiz, Bane, Merîwan, Sewlawa, Pawe, Îslamabad, Gilanxerb, Serpêla Zehaw, Civanro, Selasa Bawecanî û çendî herêm û bajarên din ketine ber pêla berfireh a agir û hatine û tîrîşewitandin. Ji pênc salên borî pê de heta niha, bi taybet di sala 2009'an de, rêjeya herî zêde a şewitandina daristanan li dever û bajarên wan du parêzgehên Rojhilatê Kurdistanê çêbûne. Bi curekê ku paşmayiyên piştî şewitîna daristanên Kurdistanê gelek xuya û berçav e û piraniya wan daristanan û xwezaya dilber bûye rejûyêke reş û jîngeheke wêran û şewitandî.

Li gor rapora rêxistinên ne hikûmetî ên parêzerên jîngehê li Rojhilatê Kurdistanê, di sê mehên havîna îsal de, tenê li bajarên

Li Kurdistanê bi hezaran hektar daristan di salê de tîrîşewitandin, lê çî alî û saziyeye Komara Îslamî a Îranê tuneye ku bo vemirandina agirê daristanên Kurdistanê gavan bavêje

Merîwan û Sewlawa, li encama zêdeyî 200 car agirberbûn li daristanên wan du bajaran ji destpêka îsal, heta niha, 2 hezar û 500 hektar ji daristan bi agir hatine şewitandin, herwiha li encama aliyê kêm 60 bûyerên agirberbûnê li daristanên Bane di sê mehên havîna sala 2009'an de, 300 hektar ji daristanên wî bajarî bi tevahî hatine şewitandin. Herwiha li gor serjimêriya rêxistin û NGOyên ne hikûmetî ên parêzgeha Kurdistanê jî, di heyamê sê mehên havîna îsal de, 10 hezar hektar ji daristanên wê parêzgehê hatine şewitandin û ew jî bi tevahî ji nav çûne û karbidestên Komara Îslamî jî ew serjimêrî red nekirine.

Karbidestekî Navenda Bûyerên çaverênkirî ya parêzgeha Kirmaşanê ragehand; tenê di meha Hezîrana 2009'an de, li çend bajarên wê parêzgehê 2 hezar û 31 hektar daristan hatine şewitandin ku bi wê sedemê ziyana û xesarên zêde ên aborî çêbûne. Daristan û zozanên çiyayê Şaho herî zêde hatiye şewitandin, bi curekê ku rojek nine ku agir bi daristan û xwezaya çiyayê Şaho neyê berdan. Li encama agirberdana daristan û xwezaya çiyayê Şaho, beşek mezin a xwezaya wî çiyayê bilind yê Kurdistanê hatiye şewitandin û xwezaya wê tîk çûye.

Ligel wê çendê ku beşeke kêma li şewitîna daristanên wan du parêzgehan ji ber sedemên xwezayî pêk tîrîşewitandin, lê beşê sereke yê agirtêberdanê ji aliyê hêzên çekdar ên Sipaha Pasdaran û Hêza Întizamî a Komara Îslamî a Îranê li wan herêman hatine û tîrîşewitandin. Xala balkêş di vê derbarê de ew e ku di dema agirberdana daristanên Kurdistanê bi destê hêzên çekdar ên rejîma Îranê de, çaxê ku xelk û bi taybet rûniştvanên wan herêm û bajaran, ligel hemû kêma îmkaniyan amade ne bo vemirandina agir biçin cihên bûyerê, lê hêzên Komara Îslamî ji xeynî ku bixwe tu hewlekê nadin, çûna xelkê jî asteng dikin. Her car ku xelk dixwaze bo temirandina agirê daristanan biçin cihên bûyeran, digel

dijkiriyar û pêşgirî û heta riftarên tundûtûn ên hêzên Komara Îslamî rûbirû dibin. Li gor vê yekê, ew hêz ne bixwe û ne jî îdareyên rûyekî û nimayîşî û neberpîrs ên wan bo vemirandina agirê daristan û siruştî Kurdistanê gavan diavêjin, ne rê didin xelk û çalakên sivil û parêzerên jîngehê agirê daristanan bitemirînin.

Di Îranê de sê rêxistinên binav bo parastina xweza û jîngehê, bi taybet ji bo daristanan hatine organîzekirin; Rêxistina Daristan û Çêrîngehan, Rêxistina Parastina Jîngehê û Navenda Bûyerên çaverênkirî, ku binav karê wan hemû saziyan parastina jîngehê li seranserê Îranê ye, lê derbarê şewitîna û şewitandina hezaran hektar daristanên parêzgehên Kurdakincî ên Îranê, her yek ji wan erk û berpirsyariya xwe dixwe stûyê rêxistina din û hêştî piştî derbazbûna 30 salan, mekanîzmeke jêhatî û piraktîkî bo vemirandina agirê berdeham yê daristanên Kurdistanê di heyamê çend salên borî de berçav negirtine.

Ger mirov şik û gumanê bike derheq armanc û herwiha kar û kiriyarên wan li Kurdistanê, ne şaş e; ji ber ku şeweyê karkirina wan li Kurdistanê wê yekê nîşan dide ku ew bi qestî wî karî dikin û xemsariyê nîşan didin. Wan sê saziyên Komara Îslamî li encama agirtêberdan û şewitîna berfireh a daristan û siruştî gund û bajarên Rojhilatê Kurdistanê heta niha tu pêngaveke pêwîst û bi fêde neavêtine û hêj pirsgirêka burokratik û îdarî bi hev re hene û ji wan re ne giring e çî tîrîşewitandin, çêrîngeh û war û zozanên Kurdistanê.

Li halekê ku di welatên din ên cihanê de, li dema agirberbûn û şewitîna daristan û xwezayê, hemû hêzên hikûmetî û ne dewletî diçin hawara jîngehê, lê li Kurdistanê bi hezaran hektar daristan di salê de tîrîşewitandin, lê çî alî û saziyeye Komara Îslamî a Îranê tuneye ku bo vemirandina agirê daristanên Kurdistanê gavan bavêje û daristanên Kurdistanê ji xetera neman û ji navçûnê rizgar bike.

Di Kongireya Partiya Sosyal Demokrat A Swêdê De Enfalkirina Kurdan Wek Jînosayd Hat Naskirin

Şandeke PDKÎ Di 36emîn Kongireya Partiya Sosyal Demokrat A Welatê Swêdê De Beşdarî Kir.

Di Kongireya Partiya Sosyal Demokrat A Swêdê de Enfalkirina Kurdan wek Jînosayd hat naskirin. Perwane

Heyderî nûnera PDKÎ li welatê Swêdê, li ser vexwendina fermî ya Partiya Sosyal Demokrat a Swêdê di 36emîn kongreya wê partiye de beşdarî kir.

Roja 28 Çiriya Pêşîn a 2009'an, ew kongre li jêr navê "Kongra Kar" dest bi xebatên xwe kir û heta roja 1ê Çiriya Pêşîn a 2009'an dom kir.

Perwane Heyderî di pêvajoya xebatên wê kongrê de, digel çend kesayetiyên navdar hevdiştin pêk anî, Çend kes ji wan kesayetiyên ev in: Ana Lînd bersive tîkeliyên navnetewî ya Partiya Sosyal Demokrat, Bêlingham nûnerê Partiya Lîbral a welatê Bîrîtaniya, Ferec Zayûb bersive tîkeliyên dereve yê rêxistina Feth a

Felestînê, Vilalêna Tîxwa nûnera Partiya Heq ya welatê Rûsiya û Nalîn Baskî bersive Yekîtiya Jinên Sosyal Demokrat a welatê Swêdê.

Behsên sereke yê wê kongrê ev bûn: Girîngiya veşeriyana Partiyên Sosyal û Sosyal Demokrat bo ser deshilatê, Bêkarî, parastina jîngehê û kirîza aborî. Herwiha di wê kongrê de qirkirina Kurdan û kuştina bi kome ya Ermeniyên wek jînosayd hatin naskirin û wek wezîfeya Partiyên Sosyal Demokrat hat zanîn ku hewlê bidin bo wê yekê ku Yekîtiya Ewropa û Rêxistina Neteweyên Yekbûyî jî wan du pirsan wek jînosayd nas bike.

Rêveberên Partiya Sosyal Demokrat a welatê Swêdê di wê kongrê de piştewaniya xwe bo pêkhatina azadiya siyasî bo Kurdan, di welatên Îran, Turkiye Sûriyê de diyar kirin.

Hêjayî gotinê ye ku hejmarekî zêde ji partiyên endam di rêxistina Enternasyonala Sosyalîst de bo wê kongrê hatibûn gazîkirin. Herwiha Perwane Heyderî di çend semînarên din de beşdarî kir û axivî: Semînara lînerînek bi ser siyasatên me berî 11ê Îlonê û piştî 11ê Îlonê û semînara jordebirina beşdariya xelkê bi taybetî jinan di jiyana siyasî de.

Du Çalakên Sivîl Ên Kurd Ji Xwendinê Hatin Bêparkirin

► Du çalakên sivîl ên Kurd bi navên Peyman Newdîniyan û Azad Lutfpûrî ku di ceribîna karnasiya bilind a zanîngeha Azad de serkevtin bidest anîbûn, ji xwendinê hatin bêparkirin.

Ajansa Nûçegihaniya "Mukrian" di vê derbarê de diyar kir, Peyman Newdîniyan, Mamosta û Sekerterê Civata Senfî ya Mamostayên Parêzgeha Kurdistanê ye ku di rîştaya Edebyata Îngilîzî ya yekeya bajarê Kerecê û Azad Lutfpûrî çalakê sivîl ku di rîştaya zanistên

siyasî ya yekeya zanist û lêkolînan di qonaxa karnasiya bilind de hatine wergirtin, ji xwendinê hatine bêparkirin.

Kedkarên Nanpêj Yê Bajarê Sine Dest Da Gireva Nerezîbûnê

► Roja 26 Çiriya Pêşîn a 2009'an, kedkarên nanpêj ên bajarê Sine bo demê sê demjimêran gireva nerezîbûnê lidar xistin. Nûçegihaniya Kurdistan di vê derbarê de da zanîn, wan kedkarên sedema

girevgirtina xwe bo wê yekê dan zanîn, ku biryar bû di destpêka sala nû ya 1388 a Rojî hemberî 2009 a Zayînî meaşê wan zêde bikin, lê heta niha jî wek salên berê meaş bi kedkarên tê dan.

Hêjayî gotinê ye ku, kedkarên nanpêj bi sedema kirêza aborî di giraniyê de bin zext û givaşan de ne.

Nûçe û dengûbasên nû û rojane derbarê Rojhilatê Kurdistanê li ser malpera kurdistanmedia.com bixwînin... www.kurdistanmeia.com >>>

Zext û Zordariya Bo Ser Xelkê Bajarê Mehabadê Her Diçe Zêde Dibe

► Roja 25ê Çiriya Pêşîn a 2009'an, hêzên ewlekarî yê rejîma Komara Îslamî a Îranê, di doma girtin û binçavkirina xelkê bajarê Mehabadê de, ketin nav mala yek ji girtiyên siyasî bi navê Cehangîr Baduzade û

piştê dest bi ser pitûk û CDYên navhatî de girtin. Dûre hewla girtina hevjiha Cehangîr jî dan.

Li gor rapora Komeleya Çalakên Mafên Mirovan li Îranê, Tûran Baduzade hevjiha Cehangîr, piştî haydarbûn bi wê meselê, digel kurê xwe ber bi çiya helatiye.

Hêjayî gotinê ye ku Cehangîr Baduzade heyamê çend sal e di girtîgeha bajarê Urmîyê de ye. Berê kurê mezin yê Cehangîr bi navê Rizgar ji aliyê yek ji kirêgirtiyên rejîma Îslamî a Îranê bi navê Ezîz Kanebî di bajarê Mehabadê de hat kuştin.

Çend jinên Kurd li Mehabadê hatine girtin

Herwiha raporên din behsa wê yekê dikin, ku hêzên ewlekarî yê rejîma Îslamî a Îranê hejmarekî din li jin û ciwanên bajarê Mehabadê û çend gundên derdora wî bajarî bi tometa hevkarîkirin digel partiyên dijber ên rejîma Komara Îslamî a Îranê girtin ku nasnameya wan nehatiye eşkerekirin. Herwiha Kejal Şêx Mihemedî û Şîrîn Ehmedî girtiyên wê dawiyê yê bajarê Mehabadê ne, ku heta niha li girtîgehê de bin lêpîrsînê de ne.

Kovara Xwendekarî Ya "Çirîkey Beyan" Hat Qedexekirin

► Kovara xwendekarî ya "Çirîkey Beyan" ku ji aliyê xwendekarên Kurd ên zanîngeha bajarê Tewrêzê dihat weşandin, hat qedexekirin.

Li gor Nûçegihaniya Kurdistanê, roja 31ê Çiriya Pêşîn a 2009'an, ew kovar ji aliyê beşa parastina zanîngeha bajarê Tewrêzê ve hatiye qedexekirin. Weşandina wê kovarê di sala 2005'an de dest pê kiriye û heta niha 15 hejmar jê hatiye belavkirin.

Hêjayî gotinê ye ku kovara "Çirîkey Beyan" di mijarên xwe de pirsê netewî ya Kurd û Azerî dixist rojevê û li ser peywendiyên Kurd û Azerîyan pêdagirî dikir.

Herwiha di çend rojên borî de xebatên Navenda xwendekarên Kurd **VEJÎN** li Zanîngeha Zencanê jî hat qedexekirin.

RONÎ

Quncikek ji bo şiroveya bûyer û babetan ji xwendevanên "Agirî" re

Ebdullah Hicab

Rexne Ji Rêber

Tenê gazindeyek biçûk ku yek ji xwendekarên Zannîngeha Pîşesazî ya Şerîf li Îranê ji rêberê olî yê

rejîma Komara Îslamî a Îranê Elî Xamenevî kir, ev çend roj in dubare meşrûiyeta sitûna sereke ya hebûna Komara Îslamî, Wilayetê Feqîh xistiye bin pîrsê. Gazindeya wî xwendekarî, ku zehmet e mirov bikare bixe xaneya "rexne"yê, ev bû ku hin dezgehên desthilatdariyê û medya her çend bi fermana rêber birêve diçin, lê bi başî tev nagerin û kêmasiyên karê wan pir zêde ne. Li gor gotinan, Xamenevî ev gazinde pejirandiye û bi xwe jî gazinde kiriye ku hin kar bi dilê wî nameşin. Bi taybet ev jî hin programên televîzyonê xwe nerazî ye ku carna bi "zêdegavî" programên wisa diweşînin ku haya wî jê nîne û ev dema ew pê dihesa, dibîne ku zerara wan programan jî qazanca wan pitir e.

Ev babet di civîna Xamenevî de bi hin komên bijarde re ku weke pêşengên "rewşenbîr" hatin nasandin, kete rojevê û ji wê demê ve bûye mijara bas û nîqaşên germ li ser rexne û rexnegirtin di Komara Îslamî de. Di civîna bas jê tê kirin de, serokê olî yê rêjîmê, bi tenê meseleya hin programên televîzyona Komara Îslamî bas kir û xwe ji bersivdana gazindeyên li ser zêdegaviyên hêzên ewlekariyê parast.

Rê û cihên ku Xamenevî her di wê civinê de ji dezgehên ragehandinê re diyar kirin û ew dîtinên ku demek e ew di derbarê sîstema perwerdeya civakî de tîne ziman, rêjîma Komara Îslamî ber bi siyasetek hê hişktir ji ya niha ve dimeşîne. Helwêstên Xamenevî di wan çend rojên dawî de pir êşkera nîşan dide ku ev bi biryar e bi zexta çek û tundûtûjiyê hemû rexnegirên xwe dubare bêdeng bike. Ew yek jî wê gumanê xurt dike ku Komara Îslamî dîsan bi serhişkî biryar daye di dema pêş me de, bi yekcarî, pêşiya wan dengên rexnegir ku ev demek e bilind bûne bigre û rexnegirên ku carna gotinekê li ser karên şaş ên karbidestan dibêjin bi tundî ceza bike.

Lê rexneyên ku heya niha di çarçoveya sîstemê de çê bûne, bi tenê li ser wan kesan bûye ku di astek nizm ya birêveberiyê de ne. Hem kiryarên wan 30 salên dawî yê rêjîmê û hem ev bingeha fikrî ku Komara Îslamî diparêze, bi awayekê meydan ji dîtinên cuda û rexneyê re teng

kirine ku tenê gazindeyek biçûk ji karbidestên asta bilind dikare sizayên herî giran bi xwe re bîne. Li gor wê dîtinê, rêber ji asta civak û siyasî hin qas bilindtir e ku tu kes nikare heta kiryar û biryarên wî hilsengîne. û ji ber ku mijara "rexne ji rêber" li gel wê bingeha felsefeya siyasî ku sîstema Wilayetê Feqîh ya Îranê daniye hev nagre, kes an her aliyê ku ji sînore xwe derbas bibe û rexneyek biçûk jî ji karê rêber bigre, zehmet e bikare bi serbestî li Îranê bijî.

Ji rexneyên siyasî bi der, heta kesên ku di warê olî de hevkuîfî rêber in an hê ji wî di astek bilindtir de ne, dema boçûnek cuda ji ya rêber tînin rojevê, dikevin ber sûrê tolhildana rêjîmê. Di pratîkê de Komara Îslamî Welîyê Feqîh heta ji asta wî ya olî jî bilindtir kiriye û bi kiryar ev pîvanên ku bi xwe jî danîne bînpê dike. Qedera mezin Ayetullahên ku heya niha riya xwe ji ya rêberê olî veqetandine, li ber çava ye. Her çend yek ji pîvanên bingeheî ên ola şîe, bi navê "El nesîhe li eyîme el Muslimîn", riya rexneyê ji rêber û desthilatdaran vedike, lê Komara Îslamî çî gav ev pîvan birêve nebiriye. Çarenûsa mezin Ayetullahên mîna Muntezîrî ku di demekê de tenê hêviya Xumeynî bû, her bi rexneyek biçûk ji rêber wisan reş bû ku jiyana normal a rojane jî ev bi sala ye ku jê hatiye talkirin.

Lê babeta rexnegirtin ji karbidestan, îsal bi hêceta pêşbirkê ya hîlbijartina serokkomar, bi awayekê cuda kete rojevê. Ev pêvajoya nû, bi hemû kêmasiyên xwe ve, mijara rexnegirtin û bas ji kêmasiyan hinekê fermî kir. Her çend tu aliyan ne xwest û ne jî wêra rexne ji sîstem an ji rêberê olî bigre, lê her ew gilî û gazindeyên ku ji serokkomar û karbidestên din dihatin kirin, bes bûn heya şanogeriya hîlbijartina îsal hinekê ji ya demên berê cuda bike. Her ev rexneyên biçûk û serdevkî bi xwe têra hindê kirin ku bi awayekî rasterast rola Xamenevî di pîrsgirêkê û kêmasiyên welat de pitir bikeve rojevê. Ji ber wê yekê bû ku Xamenevî pir zû li hember wan rexneyan de dijkiyarek nîşan da. û ji bo ku ev pêvajoyê bêhtir perdeya li ser kêmasî û xirabiyên ku ew bi xwe jê berpirsyar e hil nede, Xamenevî pir êşkera ji dezgehên xwe yê ragehandinê re xwest ku êdî bi wî awayî tevnegerin.

Di encama wê helwêstê de, berpirsên ewlekariya rejîma Komara Îslamî, ev demek e li pey hev gefan dikin ku tu kes an alî zêdegaviyan neke û pêvajoya rexne û gazindeyan bi dawî bînin. Pêvajoya bêdengkirina rexnegirên tu gav nesekiniye, lê bi gotin û îşaretên Xamenevî re, ev demeke ji caran pitir tê meşandin. Her di wan çend rojên dawî de ku medyayan basî bersiva bi serve "herm" ya rêberê Komara Îslamî ji "rexneya" xwendekarê genc re dike, rêberê çeng bi xwîn, gefa cezayê giran ji rexnegirên girtin û got ku karê ew kesên gazindeyan ji pêvajoya hîlbijartina serokkomariyê digrin "curma mezin"e.

Dosya mafê mirovan di bin siya Komara Îslamî de hin qas bi tundûtûjî û îşkence û cinayetên hatiye dagirtin ku rêxistinên parêzerê mafê mirovan hema ji îşaretek biçûk ya rêberê rêjîmê jî nigeran in. Lewma dema Xamenevî di bersiva rexnegirên nava desthilatê de, karê wan şubhande curmek mezin, ji her alî ve alarma tehlîkê vê ket. Kargêrê Amnesty International (Efûya Navneteweyî) ji bo karê herêmên Rojhilata Navîn û programa bakûrê Afrîqa, "Malcolm Smart" li hember gotinên Xamenevî de dijkiyarek tund nîşan da û got: Ev gotinên Ayetullahê tê wê manayê ku Îran dijkiyare aştîyane ya siyasî weke sûç dinirxîne. Efûya Navneteweyî xembariya xwe li hember wê helwêstê nîşan da û dubare êşkera kir ku Komara Îslamî bi hêceta parastina ewlekariya paşî hîlbijartinan roj bi roj zexta li ser xelkê û bînpêkirina mafê mirovan zêdetir dike.

Lê pîrsa xwendekarê law çî qas ji Xamenevî nexweş hatibe û encamên ku ji vê pîrsê derkevin çî bin, êdî tilisma meşrûiyeta rêber û nîrxên Komara Îslamî qelişîye. Rêjîm niha weke golekkê ye ku lêvar jê zede bûne û her pêlek dikare bi xwe re diwarên ragirên wê biherifîne. Ji ber ku nîqaşên li ser kêmasî di karê rêber de, di demekê de tene rojevê ku rêjîm hem li hundirî welat û hem jî li asta navneteweyî bi aloziyên xurt re rûbirû ye. Dema ev alozî bibin babelîska bi hêz, wê demê meşrûiyeta rêber û ya Komara Îslamî wê bi hev re rabe esman, û zehmet e di ketina li pey wiha babelîskê de, rêber û rêjîm bikaribin dubare rabin ser piyan.

Sefera Erdoxan Bo Îranê û Nêzîkbûna Turkiyê Li Rejîma Komara Îslamî

Selah Muradî

Piştî lawazbûna peywendiyên navbera Tirkîye û Îsraîlê, Serok Wezîrê Tirkîyê, Receb Tevîb Erdoxan di rojên 27 û 28ê Cotmeha 2009an serdana Îranê kir.

Serok Wezîrê Tirkîyê berî wê seferê di hevpeyvînekê de digel Rojnameya 'Guardian' de, piştgirî li bernameya navîkî a rejîma Komara Îslamî a Îranê kir û siyaseta welatên 5+1 di vê derbarê de bê wijdanane binav kir.

Tirkîye take welatê Îslamî yê endamê Nato û hevalbendê giring ê Amerîka di Rojhilata Navîn de ye. Ev helwêsta Erdoxan dikare di siyaseta Nato de li hemberî bernameya Etomî a Îranê valahiyê pêk bîne û herwiha bandora neyênî bike ser têkiliyên navbera Tirkîye û welatên Ewrûpa û Amerîka.

Tirkîye di demekê de bo endambûn di Yekîtiya Ewrûpayê de hewlê dide ku dewleta Erdoxan zêdetir dixwaze ber bi aliyê cîhana Îslamê biçe. Ev jî yek ji wan sedeman e ku welatên Ewrûpayê li wergirtina Tirkîyê wek endamê YEê nigeran kiriye.

Piştgiriya Tirkîyê li programa navîkî a Îranê û rejîma Komara Îslamî û

Rejîma Meleyan bixwe digel pîrsa neçareserkirî a Kurdên Îranê rûbirû ye û naxwaze çareserkirina pîrsa Kurd li Tirkîyê bandora rasterast li ser Kurdên Îranê bike

dewleta Ehmedînejad bi tevahî digel siyasatên Yekîtiya Ewrûpayê û nîrx û bihayên vê yekîtiyê di warê demokrasî û mafê mirovan de dijber û ne teba ye.

Tirkîye nikare ji rejîmeke dîktator û serkutker ku li dijî hemû bihayên Rojavayî ye, piştevanîyê bike û di heman çaxê de çaverê be di Yekîtiya Ewrûpayê de wek endamê wergirtin.

Erdoxan di wê hevpeyvîna xwe a digel Rojnameya 'Guardian' de, rasterast Îsraîlê bi wê yekê tawanbar dike ku dixwaze Îranê ji holê rake û bi vî awayî piştgiriya li siyaseta Komara Îslamî bermaberî Îsraîlê dike. Heta diçe siyaseta Tirkîyê ji siyaseta Komara Îslamî nêzîk dibe. Nêzîkbûna Tirkîyê digel rejîma Meleyên desthilatdar ên Îranê, bi heman radeyê wî welatî ji Îsraîlê û welatên Rojavayî dûr dixê.

Dewleta Erdoxan hinek hewl bo çareserkirina pîrsa Kurd li Tirkîyê dest pê kiriye û nêzîkbûna vî welatî li rejîma Komara Îslamî bandora neyênî dike ser wî welatî. Rejîma Meleyan bixwe digel pîrsa neçareserkirî a Kurdên Îranê rûbirû ye û naxwaze çareserkirina pîrsa Kurd li Tirkîyê bandora rasterast li ser Kurdên Îranê bike û wan bo bidestxistina mafên neteweyî ên xwe han bide.

Tirkîye di navbera ragirtina mîrata Ata Turk û nîrxên Îslamî ên cîhana Îslamê de û endamebûn di Yekîtiya Ewrûpayê û wergirtina nîrx û bihayên demokratîk û mirovî de helwêsta xwe yekalî ne kiriye. Hilbijartina cîhana Îslamê û dostîniya digel rejîmên dîktator ên Îslamî wek Komara Îslamî a Îranê ji aliyê Tirkîyê, dibe sedema pêkhatina astengan li hemberî pêvajoya demokratîzasyonê Rojhilata Navîn û herwiha çareserbûna pîrsa Kurd di vê herêmê de. Ger Tirkîye berevajî wê rewşê kar bike, dikare bibe alîkarekê xurt û bihêz yê cihgirbûna aştî û demokrasîyê di Rojhilata Navîn de.

Mafê Mirovan

Nivîsîn: Peter R. Baehr
Wergeran: Mecid Heqî

Rola Mafê Mirovan Di Siyaseta Dereve De

Alavên darîştina siyasî

Dewlet alevên cur bi cur bo banordanî li ser 'siyaseta' dewletên din bikar tînin. Ew kerese jî "daxwazek dostane" hetanî

dagirkirina ax û xak tînin guhartin. Di navbera ew du (2) cemsêrên dij hev de gellek rêyên din hene. Rehmetî Evan Luard, dîplomat û lîkolerê Birîtanyayî derbarê wan rêyan lîstek amade kiriye ku li jêr dê bikeve berbas:

Rêyên mumkin

Yek ji rêyên kevnar û gellek giştî nêzîkbûna dewletekê bi dewletek din bi rêyên nihênî, kanalên dîplomatîk "Dîplomasiya bê deng" e ku şewazek kilasîk e ku dewletên cîhanê bi dirêjahiya dîrokê bi bihev re ketine danûstandinê.

Ew yek girêdayî bi şeweya nîrxandina dewletan e ku pîrsa mafê mirovan bi awayê eşkere bas bikin yan bi tenê ligel dewleta ku pêwendî bi wê re hene.

Carna bo dewletan hêsan e pêşniyarên çaksaziyê çibîcî bike, ger ji dest çûna abûrê wê nekeve tehlûkê.

Ji aliyekî din eşkerebûn an tîrsa eşkerebûna dewletê dikare wê tûşî kiryanan bike. Dewlet gelek caran li hember rexneyên rojnamevan û perlemanteran dibêjin ku dewlet mijûlî karkirinê li ser pîrsa mafên mirovan e.

Ji ber hegerên eşkere ew ragehandin nikaribin bîrê erê û teîdkirin. Ewa girêdayî bi şans û bext e, ger kesek bixwaze bi wê pîrsê bawer bike an ne. Ger wezîrek ku îdîa dike giringiyê dide mafên mirovan bi awayê dostane digel nûnerê dewleta din bas bike zêdetir cîhê baweriyê be. Heta rêxistinên ne dewletî yê wê Efüya Navneteweyî jî hemû carê bi awayê eşkere kar nake û gellek caran "dîplomasiya bê deng" bikar dibe. Faktora bikêr ewa ye ku çî metodek bo behre wergirtina herî zêde hatiye bikaranîn.

Yek ji rêyên giştî hewl dan bo bidestveanîna alîgiriya ji dewletên din e. Helwêsta hevbeş gelek li helwêsta yek alî bi kêrtir e. Welatên wek Norwêj, Swêd, Danîmark, Finland û Holanda û Kanada hertim rêyêke hevbeş derbarê pîrsa mafê mirovan peyda dikin.

Welatên Skandinavi bi awayê hevbeş derbarê pîrsa apartaydê li Afrîqaya Başûr helwêstê xuya dikin.

Di hember de dewleta Holanda hewl daye ku piştgiriya ji welatên Konseya Ewropa werbigire ya ku dixwaze pîrensîb û siyaseteke derve ya hevbeş hebe. Berjewendiyêke din a helwêsta hevbeş di wê çendê de ye ku welatek tenê nakeve hember dewleta binpêkerê mafê mirovan û pêwendiyên wê nakevin xeterê. Lewma ew cure "dabeşkirina taliyan" belkî bi kêrtir be.

Nûciwan, Samana Netewî û Goriyên Totalîtarîzmê

Arif Nadirî

Rejîma Komara Îslamî a Îranê her di destpêkê de berevajî rejîmên klasîk û diktator ku hewla perawêzistina xelkê dane, gişt cehd û hewla wê ew bûye ku xelkê

beşdarî bûyeran bike, lê beşdarîkirina han nayê wateya beşdarbûna wan di pêkhata desthilatê de û beşxîna kesayetî û berpirsyarî ji bo takekes û komên civakê, belku bi wateya bikaranîn û bi zîmetgirtina hest û baweriyên olî û ramana wan a siyasî ji bo sepandina tirs û xofê bo ser xelkê ye. Da ku bikaribe ji vê rêyê ve bi destê beşek ji xelkê, beşek din ya gel ji nav bibe yan wan bêdeng û tepeser bike.

Di halekê de ku di Îranê de ardeş hebû, lê Sipaha Pasdaran a Şorişa Îslamî di Nisana sala 1980'an de li ser biryara Xomeynî hat damezrandin û piştê di Çiriya Pêşîn a hemem salê de li ser daxwaza Xomeynî Hêza Berevaniya Besic bi navê "Besicê Mustezefin" hat avakirin. Saziyek ku Xomeynî wek erteşa 20 milyonî bas lê dikir. Di sala 1996'an de yasaya pêkhatin û pêşketina Besicê Xwendekarî ku pirojeya wê ji aliyê Wezareta Perwerde û Hêza Parastina Besic ve hatibû darêtin, piştê ji aliyê Meclîsa Şewra Îslamî a Îranê ve hat pejirandin. Gelale û gawek ku bi liberçavgirtina rastiyan û dukomentên berdest, bi wateya mîlîşiyakirina zarokan e. Çimku di serdemê 8 sal şerê navbera Îran û Iraqê de, li gor serhejmariyên rejîma Îranê bi xwe, bêhtirî 550 hezar şagird ji rêya saziya Besic ve ber bi meydanan şer hatin şandin. Di nava vê hejmarê de, 36 hezar kes hatine kuştin û wînda bûne, zêdeyî 2 hezar û 853 kes kêmendam bûne û zêdetirî 2 hezar û 433 kes jî ji aliyê arteşa Iraqê

hatin êxsîrkin.

Ji aliyekî din ve, rejîma Îranê roja 30ê Çiriya Pêşîn, roja mirina Husên Fehmîde, xwekujê 13 salî wek 'Roja Nûciwanan û Besicê Xwendekarî' diyarî kiriye û propagandaya vê yekê dike ku divê nûciwanên Îranê karê Husên xwe re bikin hêma û sembol. Di vê derbarê de rejîma Îranê bi rêyên cur bi cur wek dana îmtiyazan û heta zext û givaş û gevan kariye 4 milyon û 600 hezar şagirdên xwendegihan di saziya Besic de navnivîsî bike û bike endam. Kiryarek ku li dijî pîrensîpên navnetewî tê hesabandin.

Di halekê de ku li gor Konansiyona Navnetewî a Mafê Zarokan, nemaze madeyên 19 û 38, endamkirin û beşdarîkirina zarokên jêr 18 saliyê di navendên leşkerî û mîlîşiyayî de qedexeyê. Herwiha civaknas vî karî dixin rêza kiryarên tundûtûjî li dijî zarokan. Çimku hem pisporên warê perwerdehî û hem civaknas bawer in kiryara han tê wateya berhemanî û geşekirina tundûtûjîyê di nava nîfsekê de ku desthilat û birêveberiya civakê digire stûyê xwe.

Li gor lêkolînên 'Navenda Steratejî û Lêkolîna Entrenasiyonal' li Waşingtonê, rêxistina Besic 900 hezar kes hêza ektîv û çeleng û 300 hezar endamên ne çalak heye ku beşek zêde ji dahata welat ji bo wan jî tê terxankirin. Li gor yasaya çarem a pêşdebirinê, divê salane 400 milyar tûmen ji bo hêza Besic bê terxankirin ku di sala 2009'an de, budceya Hêza Besic bo 45 milyar û 238 milyon tûmen zêde bûye.

Pêvajoya asayî û normal eva ye ku gişt zarok di hemû welat û sistemek perwerdeyê de bi awayekî demokrat û dûr ji çanda mirinperestî û şer bîn perwerdekirin û bihayên mirovî û aştîxwazane ku çanda bihev re jiyankirin û lêborîne ye, bi wan bê nasîn, da ku bibin xwediyê raman û nerînek mirovî û pozetîv li

Rejîma Komara Îslamî a Îranê zarok wek amûr û alavêkê dizane ku hewce ye li gor hez û îdeolojiya rejîmê bilivîn û stûxwarê biryarên wan bin daku ji bo armancên xwe bikar bînin

hember takekes û gişt mirovahiyê.

Lê rejîma Komara Îslamî a Îranê zarok wek amûr û alavêkê dizane ku hewce ye li gor hez û îdeolojiya rejîmê bilivîn û stûxwarê biryarên wan bin daku ji bo armancên xwe bikar bînin. Mîkanîzma sereke a vê armancê jî Besicê Xwendekarî ye. Saziyek ku tê de mêjiyên zarokan dişon û wan bo encamdana kiryarên tundûtûjî û qirker hay didin, heta wan digihînin ve baweriyê ku karê xweteqandinê jî bikin. Ji xeynî vê yekê ku wan bo kar û barê sîxorîkirin di hundirê malbat û civakê de hay didin û ava jî dibê sebeb ku asta baweriyê civakî jêrê biçe. Herwiha endambûn di hêza Besic de ku tayek û beşek ji Sipaha Pasdaran ku hêzek terorîstî ye, hişyarane yan ne hişyarane tê wateya hevkarîkirina terorîzmê.

Ji Sedî 51 Ya Madeyên Bêhişker Ên Cîhanê Di Welatê Îranê De Tê Bikaranîn

Rêxistina Netewên Yekbûyî ragihand, di sala 2008'an de 14 ton Heroyîn û 450 ton Tiryaka

tûşî bûne û nîva madeyên hişber ên cîhanê di welatên Îran û Rûsiya û Ewropa de tê bikaranîn.

berhemhatî ya li welatê Efxanistanê di Îranê de bi kar hatiye û ew welat li kêleka Rûsiya, di pileya herî jor ya lîsteya mezintirîn welatên bikarîner ên madeyên bêhişker di cîhanê de cih girtiye.

Li gor rapora "Radio Farda", buroya xebat li dijî madeyên hişber û tawanan ser bi Rêxistina NY di rapora xwe de ragihand, Îran yek ji wan welatan e ku digel cidîbûna pîrsgirêka bengdariyê di cîhanê de rûbirû ye.

Li gor wê raporê, 15 milyon û 400 hezar kes di cîhanê de bi madeyên hişber

Herwiha welatê Îran û Rûsiya her yek ji wan 15 ji sedî û Ewropa 19 ji sedî û Çîn 12 ji sedî a madeyên bêhişker ên cîhanê bikar tînin.

Di wê rapora amajekirî de hatiye, li wî 15 milyon û 400 hezar kesî ku li madeyên hişber mifahê werdigirin, 11 milyon û 300 hezar kes Heroyînê bi kar tînin û yê din Tiryakê bi kar tînin û 42 ji sedî a bikarînerên Tiryakê di Îranê de ne.

Armanceke siyasî li pişt zêdebûna bengdarî di Îranê de heye û rejîma Komara Îslamî a Îranê wek rejîmeke

tepeserker û ne rewya bo ji rê derxistin û ji navbirina civata ciwanên Îranê, ji madeyên hişber mifahê werdigire û girtîgehên Îranê yek ji cihên sereke ên belavkirina madeyên hişber in.

Komara Îslamî A Îranê Dixwaze Çend Gundên Urmîyê Ji Nav Bibe

► Kurdistanme dia: Nûçegihaniya Kurdistan ragihand, di çend salên borî de rejîma Komara Îslamî a Îranê bi

hêceta çêkirina bendava Noşanê li geliyê Bendê, çend gundên wê deverê ji holê rakirîye, çend gund ji wan ev in: Zêrîxan, Mîrava, Dolepêsan, Xirê û Hilorî ku bi tevahî hatine wêrankirin. Niha rejîma Komara Îslamî a Îranê dixwaze bendavekê a jî li devera Gelî Berandêzê çêbike ku bi sedema çêkirina wê bendavê çend gundên devera Mirgewer û Berandêz ser bi bajarê Urmîyê ji holê radibin.

Herwiha di salên borî de rejîma Îslamî a Îranê gundê Cêrmê bi sedema wê yekê ku pêşmergekên rêya rizgariya Kurdistanê hetû çûnê wî gundî dikin şewitand.

Hêjayî gotinê ye ku siyaseta ji holê rakirina gundan ji aliyê rejîma Komara Îslamî a Îranê di deverên Soma û Biradost û Nazliyê de jî birêve diçe.

Ji Sedî 80 Ya Daxwazên Berdanê Piştî 5 Sal Jiyanê Hevbeş Tê Kirin

► Li gor lêkolînekê ku malpera "farda" ji rêya Zanîngeha Biheştî a Tehranê encam daye, hat

eşkerekirin ku ciwanan seba vê yekê ku pêş zewicînê nasiyariyên pêwîst ji taybetmendiyên exlaqî, riftarî, çandî û... ji hevdu nînin, zû ji hev vediqetin.

Xesarnasê civakî Dr. Mecîd Ebherî di vê derbarê de wiha axivî: Encama wan lêkolînan ku li ser ji sedî 80 ya wan jin û mêran hatiye kirin ku piştî 5 sal jiyanê hevbeş daxwaza berdanê kirine, derdixê holê ku sedema cudabûna wan ji hev vedigere bo nebûna zaniyariyên wan ên hewce ji kesayetiya hevdu.

Vî mamostayê zanîgehê û xesarnasê civakî herwiha zêde kir: Kurtbûna heyamê hevaskirinê berî pêkanîna jiyana hevbeş, giringîdan bi fakartên aborî û rûyekî di hilbijartina hevjin de, giringî nedan bi wekhviyên kultûrî, aborî û olî yê navbera hev û kêmkirina di jiyana de; ji sedemên sereke ên jihev cudabûna jin û mêran li Îranê ne.

Li gor serhejmariya Saziya Tomarkirina Nasnameyan a Îranê, di sala borî de 51 hezar û 48 xalên berdanê di navbera mêrên jêr 30 saliyê de û 72 hezar û 87 xal jî di navbera jinên jêr temen 30 saliyê çê bûye.

Di Heftiyekê De 3 Heta 4 Hezar Kes Li Îranê Tûşî Çewba Berazan Dibin

► Wezaretê Tendurustî Derman û Perwerdeya Bijîşkî a rejîm Komara Îslamî a Îranê ragihand, di heftiyekê de 3 heya 4 hezar kes li Îranê tûşî şewba curê A dibin.

Li gor rapora malpera Farsî a "BBC", Wezîra

Tendurustiyê dawaz ji saziya Perwerde û Hînkirinê kir, ew xwendîgehên ku têde şewba Berazan belav bûye, girê bidin.

Li gor gotina Wezîra Tendurustiya Komara Îslamî, nîva kesên tûşbûyî bi Şewba Berazan di bin temenê 24 saliyê de ne.

Herwiha li gor gotina Sekreterê Civata Pisporekî Navxwe ên Îranê heta niha 32 kes li Îranê seba tûşbûnê bi Şewba Berazan jiyana xwe ji dest dane.

Niha werza şewba mirovî ye û eva jî metirsiya belavbûna zêdetir a şewba Berazan di cihên giştî de çend qet zêde kiriye.

Di Parêzgehên Kirmaşan û Azerbaycana Rojava ên Kurdistanê de jî, kesên tûşbûyî bi şewba Berazan hatine dîtin. Herwiha di Kirmaşanê de çend xwendîgeh bi vê egerê hatine daxistin. Îfûnetkirina siyan, îshal û zikêşî û werişîn jî nîşaneyên Şewba Berazan in.

Diyardeya Jin Bi Jinkirinê Li Devera Seqizê Hêj Berdewam E

► Li gor rapora Navenda Nûçegihaniya Seqizê, diyardeya jin bi jinkirinê li devera vî bajarî hêj nehatiye ji holê rakirin û niha jî beşek zêde ji akinciyên gundan û heta rûniştvanên hundirê bajarê Seqizê bi awayekî rasterast û

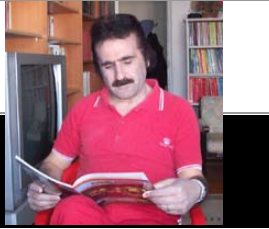
ner asterast vê diyardeyê diparêzin û dimeşînin.

Karnasên bilind ên warê civaknasî di bajarê Seqizê de derbarê vê diyardeyê bo Navenda Nûçegihaniya Seqizê eşkere kir ku sedema ji holê nerabûnê û heta xurttirbûna diyardeya jin bi jinkirinê, di gava yekem de vedigere ser eşîrbûna beşek ji pêkhatiya civaka kurdwarî û hebûna dab û edetên kevn û neşarîstanî, ji aliyek din ve seba jordecûna xerca jinanî û keçzewicandinê, hinek ji malbatên xizan û hejar wisa baş dizanin ku bo kêmkirina xercên dawet û govendê û hevdem jêrdeanîna daxwaziyên malbata bûk û zeva, penahê bo vê diyardeyê dibin.

Wî civaknasî herwiha da zanîn: Ezmûnan nîşan daye ku piraniya kesên ku bi vê metodê dizewacin, piştî heyamekê tûşî pirsgirêkan dibin û heta ji hevdu diveqetin û kêmkirina hebûnê ku bi vê rêyê jiyaneke bextewer û serkevtî hebin. Lê cihê xemgîniyê ye ku hêj beşek berçav ji malbatan vê diyardeyê dimeşînin.

TABÛ

ADAR JIYAN
adarjiyan@mynet.com

T abû, wekî baweriyên olî ku destûr nade mirov dest bide hin mirovan, ajelan û heyberan an jî bikaranîna wan. Ango ew tiştê ku tên hêvişandin û parastin.

Çi dibe bila bibe, tiştên ku wekî tabû hatine/têne parastin, ji hêla hin mirovan ve wekî tabû jî tene pejirandin.

Ji do heta îro, çî nîrx û payedariyên ku mirovahiyê di hişê xwe de sêwirandine, wekî pîrozmendî hatine pejirandin. Digel ku hemû tabû ji hêla mirovan ve pêk hatine jî, dîsa mirov bi xwe bûne dîl û beniyên van pîrozweriyan.

Mirov, pêşî ji tiştên ku nayên nasîn û tégihîştin ditirse. Bi wê tirs û xofê re di hişê xwe de tiştên tune disêwirîne. Hin bi hin bi wî tiştê ku sêwirandiye bawer dike; li cîgeheke pêpejn negihêj diedîfîne û peyre jî radigihîne mertebeyeke pîrozwer. Bawerî û tabû hêviya kes û civakên ku di hewm û heyamên tarî de dijîn û di gewer û neqebên nepenî de li tunebûnê dihesilin e. Kesên ku xwe li deriyê pîrozweriyê digirin, an xwe tune dikin an jî xwe tenê dibînin.

Xerca hîmê pîrozweriyê bawerî ye. Bawerî jî bi saya hêvî û qinyata ku di dilê mirov de pêk tê, li ser piyan dimîne. Hêvî û qinyat xislet û xasmatiyên civakên pašmayî ne. Taybetiyên civakên pašmayî yên sereke acizî û bêzarî ye. Acizî û bêzarî, bêtir xwe li civakên bêhêz û bêrêz digirin û di mirovên xêşim û nezan de digerin. Kan, mak û jêdera hemû nezaniyên jiyane bawerî ye. Bawerî zêdetir mirov û civakên xêşim û nezan arasteyî heyîn û heyberên pîrozwer dike. Û mirov û civakên nezan jî her gav di baweriyê hebûnên pîrozwer de winda dibin û dixeriqin.

Tabû, di hizra mirov de wekî nîrxekî ezîz, hebûneke qenc, hêjahiyeye delal tê sêwirandin. Her wiha ew wekî xêrdarî û bêrdariyeke miqedis û homanwer jî tê xemilandin û nîgarkirin. Bêşik mirovên ku bi bîr û baweriyê xurt, xwe li vê pîrozweriyê digirin û bi hestên pak û paqij an jî liv û tevgerên necîb û nişmî arasteyî wê dibin, her gav xwe şad û bextewar dibînin. Belê gelek caran pîrozweriyên nezîh û bêrî li alavên xwîni û kujende dadigerin û di destê mirov de dibin hût û cinawirên heftserî. Pêşî êrîşî mirovên ku bi wan dihemilin dikin; serê wan hildiqetînin. Peyre jî li ser hemû mirovên ku dibin hikm û bandora wan de dimînin, dizivirin. Û nola ruhstînen çavsor û çavbirçî, wan ji berêv de dadibelihînin.

Tabû, her çiqasî wekî payedariyeke berz û bilind were dîtin an binavkirin jî, ew timî wekî taybetiyê civatên pašmayî, pašverû û hoveber hebûna xwe dikudîne. Mêjer û rêjeya pîrozweriyê çendî bilind û zêde dibe,

hilberîn, nûvedanî, pêşketin û serkeftina civakê jî ew çend kêr û lawaz dibe. Lewre ew perdeyeke reş û tarî ya ku bi ser hişmendiyê mirov de hatiye dakirin e. Bêtir dişibe bendeke bilind a ku di navbera mirov û azîneyên zanyariyê de hatibe danîn. Û ew bend jî zû bi zû neyê hilweşandin. Bi rastî heta ku ew perdeyên reş û tarî ji ser hizra mirov û civakê neyên hilanîn û ew bend û dîwarên stûr neyên rûxandin, ne mirov dikare bi awayekî rexnegir têkilî van tabû û perestiyên bêhavlî û bêbinyat bibe û ne jî civak dikare wan peyker û senemên ku di hişmendiyê mirovahiyê de hatine raçikandin, birûxîne.

Çi dibe bila bibe, ew tiştên ku wekî pîrozmendiyekê tene dîtin, gava ku bi awayekî zanistî û zaneyane were dahûrandin, dê baş bête fêmkirin ku tu car nabin hêjahiyeye ku mirov jidil û can jê hez bike an qedr û qîmetê bidêye... Ji lewre tabû, di rastiya xwe de an wekî tiştêkî ku mirov jî ditirse, dibizde û dipelikîne; an jî wekî mertalekî berjewendiyên rojane yên ku ji hêla mirovên durû, kone û hîlebaz ve tê bikaranîn, parastin û pesinandin e. Ji bo wê, hewcetiya mirov û civakên ku van pîrozweriyan di hiş û weşê xwe de pêk tînin, zêde bi rexne û geşedaniyên nû û nûjen nîn e.

Mirov dibin civak dibin, di her dem û domanê de di bin holika asîmên de ji xwe re senem û tabûyên zix û destnedayî afirandine. Û ew tabûyên bêxêr û bêkêr ên ku di hişmendiyê mirov de tene parastin û perestîn, rasterê dibin pîrozweriyên ku jiyana civakê dîl û radest digirin jî. Çimkî tabû û perestiyên civakî her car wekî taybetiyên bindestî û benîtiyê, hebûna xwe didomînin. Tabû zêde nikare bi dora takekes û civakên zaneyane, bi tedbîr û tevdir tevdirgerin û zêde nîrx û îtibarê nadin baweriyên misoger û mayînde. Ji bo wê, bawerî û tabû, bêtir xwe li ferd û civatên nezan û pašmayî digirin. Jixwe cih û warên nezaniyê her wiha qadên pîrozweriyê ne jî. Daxwaza mirov a pîrozweriyê ji razîbûna û pejirandina çarenûsê tê û pejirandina çarenûsê jî nezaniya mirov dizê.

Serwerên zane û kone dixwazin her dem ji bo xwe warekî pîrozwer ava bikin. Ji bo wê ew berî her tiştî berê xwe didin kom û komîkên xêşim û nezan. Pêşî di hişê wan de qad û cîgehên reş û tarî ava dikin û peyre jî wan ber bi jiyaneke mirinrêj û kujende vedikin. Soxî, wan dikin goriya berjewendiyên xwe yên rojane.

Kaniya Helbestan

Şeva Pêxas

Hesen Şucaî

Şeva pêxas leşê gelî û

newala vedîşart

û pirpiroka sipî gêj li

qêrîna reş

di nav çiyayên rojava

bi dengê sor dikir gazî,

"neçe avê!"

neçe avê

şeve baranek bêsitâr

li jor da tê

keça bêmal

bibe xudan

neşkêne ba

cêrê ser milê te

biparêze

nerevîne xew çavên te

çima ku vegera sibê

vebe deryê zîndana min

tenê bi çavê te rênasim.

Şiroveya Gotinên Pêşiyên

Beşa 4

Çiya Mazî

Ev gotin, eslê wê dibe ku Tirkî be lê di Kurdî de jî bi cîh bûne û êdî tu kes nikare derxe, an mirov dikare bibêje, Kurdî ye jî. Heta bi awayê "qiz qereçî

xatun olmaz" jî li hin deveran di nava Kurdan de tê bikaranîn. Herwiha mirov dibîne ku gelek gotinên Kurdan di Tirkî de bi cîh bûne û êdî mirov nikare derxe, hatine ecibandin.

Dîsa wekî gotina;

"pêşî êmek dû re dêmek"

Û wekî :

"Dîms û pekmez farketmez"

Van gotinana jî du ziman tevlihev kiriye.

Di gelek pirtûkên Yaşar KEMAL de gotin û biwêjên ku mirov dibêje eslê wan Kurdî ne cîh digirin. Di pirtûka Yaşar Kemal-Sebahattin Eyüboxlu ya bi navê "Ezman Şîn Ma"(Gokyuzu Mavî Kaldi) de jî gelek gotinên ku koka wan Kurdî nin hatine bikaranîn û wekî gotinên pêşiyên yê Tirkî hatine nîşandan. Hinek jê pir diyar in , lê hinek him di nava Kurdî de û him di nava Tirkî de, mirov dikare bibêje ji sed salî virde tene bikaranîn. Ev tevlihevbûna çandê ye. Li gor rewşa civaka Kurd û Tirk û serdestiya sedsalan, tişteki xwezayî ye.

Balkêşiyek vê pirtûka Yaşar Kemal û gotinên di navê de ne heye ku, ev gotinana ji devê gelê Anatoliya navîn jî hatine girtin û pirên wan di pirtûkên wekî fermî de tune ne.

Mînakên Ji vê pirtûkê:

Agacın kûrdû içinden olur(Kurmê darê ji hundurê wê çêdibe).

Di Kurdî de: Kurmê darê ji darê ye.

Mirov dikare bibêje ku ev ji Kurdî hatiyê girtin, ji ber ku ew pir xweş li zimanê Kurdî tê. Lê di Tirkî de hinekî bê xwê ye. Dîsa mirov nikare bibêje ev ji sedî sed ji Kurdî hatiyê an koka wê Tirkî ye. Mînakên Tirkî î li jêr jî xuya dike ku çanda Kurdî û ya Tirkî ji hevdu bandor girtine. Ev jî tişteki xwezayî ye. Lê gelek gotinên ku di Tirkî de tene gotin qet di Kurdî de tunene û gelek gotinên Kurdî jî di Tirkî de nayên gotin. Ev jî xuya dike ku her yek çandeke cuda ye.

Gotinên pêşiyên bi piranî ji ecibandinê tene bikaranîn. Mînak li nava Bajarê Mêrdînê Kurd û ereb bi hev re dijîn. Ne gengaz e ku mirov sînorekî stûr tene nava gotin û biwêjên wan. Çend gotinên Erebi hene, dibêjin:

" selam icibil kelam, kelam icibi

petêx".

(silav peyvê tîne, peyv jî petêx tîne) .

an

"Ji maran û himaran hey mafî xisaran"

(ji maran xisara keran tune)

pirê gotinan xwedî çîrok in jî. Di dû çîrokekê an qewimînekê hatine holê. Wekî çîroka vê gotina li jor: yek di ba petêxfiroş re dihere û silavê dike, piştî silavê peyv xweş dibe û dûre petêxekî dixwaze. Petêxfiroş jî bê pere didê. Lê roja duduyan û sisiyan jî wisa dom dike. Roja çaran petêxfiroş silava wî venagerîne. Xwediyê silavê dibêje "çima?". Petêxfiroş dibêje "silav peyvê tîne peyv jî petêx tîne".

Ev gotin êdî di nava Kurdan de jî tê bikaranîn. Heke ne bi wî awayî be jî Kurd an netewên din, gotinên wiha li gor zimanê xwe werdigerîne an gotineke wiha diafirîne. Ev rêbaz tişteki xwezayî ye.

MÎNAKÊN GOTINÊN PÊŞIYAN BI TIRKÎ Û LI HIMBER WAN YÊN KURDÎ

Mînakên gotinên pêşiyên, yên him di pirtûka Yaşar KEMAL(gokyuzu Mavî Kaldi) û him di pirtûkên din yê Tirkî de, Gotinên nêzî çanda Kurdî ne û di Kurdî de tene bikaranîn jî ev in:

Tirkî: Bıçak yarası onulur,dert yarası onulmaz.(Birîna kêrê tê kişandin (tamîrkin), birîna derd nayê kişandin)

Kurdî: Xweş dibe dewsa xenceran, xweş nabe dewsa xeberan

Tirkî: Bir çiçekle yaz olmaz.(Bi çiçekekê nabe havîn)

Kurdî: Bi gulekê nabe bihar.

Tirkî: Cins horozu yumurtada öter.(Dîkê cins di hêkê de azan dide)

Kurdî: Dîkê çê di hêkê de azan dide.

Tirkî: Dağ ne kadar yüce olsa yol üstünden geçer.(Çiya çiqas mezin be jî rê di ser re derbas dibe).

Kurdî: Çiya çiqas bilin be, rê pê dikeve.

Tirkî: El eli yikar, iki el yüzü.(Dest dest dişo du dest rû dişo)

Kurdî: Dest destan dişo, dest vedigere rû dişo.

Tirkî: Abdalın karnı doyunca gözü papucundadır. (Zîkê Ebdal têr dibe, çavê wî li sola wî ye)

Kurdî: Derwêş têr dixwe çavê wî li sola wî ye.

Tirkî: Ateş ile barut bir arada olmaz.(Agir û barud li ba hev nabin)

Kurdî: Agir û pîşo li ba hev nabin.

Tirkî: Demîr tavında dövülür.(Hesin di semaxa xwe de tê kutan).

Kurdî: Hesin bi germî tê tewandin

Tirkî: Mal bulunur can bulunmaz.(Mal tê dîtin can nayê dîtin).

Kurdî: Mal tê can nayê.

Tirkî: Otuz iki diştan çıkan otuziki mahalleye yayılır. (Ya ji nav sî û du diranan derdikeve,li nava sî û du meheleyan belav dibe).

Kurdî: Peyva ket nav sî û sê diranan, dikeve nav sî û sê zimanan .

Tirkî: Tatlı dil yılanı deliğinden çıkarır.(Zimanê şêrîn, mar ji gula wi derdixe).

Kurdî: Peyva xweş mar ji qulê derdixe.

DI GOTINÊN PÊŞIYAN DE HUNERA PEYVÊ Û WÊJEYÊ:

Di gelek gotinên pêşiyên de hunerên cihê cihê xuya dibe. Ev jî ji wêjeya devkî parê distîne. Ji bo baş bêne fêmkirin û mayinde bimînin, bi hilbijartineke demdirêj, di gotinan de huner jî hatiye afirandin. Ev babet pir kûr û dirêj e. Hêjayî lêkolînê berfireh e. Lê belê emê tenê bi mînakine biçûk vê babetê rave bikin.

Şibandin: Ev jî ji bo gotin baş bêne fêmkirin û mayinde bimînin hatiye bikaranîn.

Mînak : Kincê kete ber pînan, serê kete ber şîretan kêrî tişteki nayên.

Di vê gotinê de seriyê mirovan bi kincên kevin hatiye şibandin.

Rêzbandî (kafiyê):

Mînak: Huner çek e, di bin çengê xwe ke, roja hewce bû veke.

Mînakên bi vî rengî pir in. Ev cure huner jî ji bo fêmkirinê pir hatiye bikaranîn. Di gelek gotinan de rêzbandî, ne di dawiya gotinan de, lê di serî û navê de jî hatiye bikaranîn. Wekî gotina li jor.

Wezn û pîvana kîteyan: Hinek gotinên pêşiyên bi wezin û pîvan hatine gotin. Ne ku van gotinanê bi wezin, bi zaneyî hatine afirandin. Lihevanin û hezkirina ji melodî û rêzbandiyê ew derxistine holê.

"Ga -dim-re -çerm -di-mî-ne ; mêr-dim-re- nav di-mî-ne" .(7+7)

Ev gotin hevdu danî ye ango du gotinên bi hev re hatine gotin û bûne yek. Lê belê her yek bi wezin û ji (7) kîteyan pêk tê. Du mînakên din:

" me-nêr- li- mî-rûz, bi-nêr- li- gu-rûz" (5+5)

" çavê- li- de-ri-ya, xwe-lî- li- se-ri-ya"(6+6)

Çiyayê Agirî an Jî Ararat

Paşa Amedî
pasaamedi@gmail.com

Çiya ji dinyayê re stûne, Ji mirov û heywana re tim stargehe, havîn û zivistanê jê re cihê nake

an jî her demsalê de kana mîvana bihewîne.

Çiyayê Agirî an jî Ararat, ev çiya çiyayek agirpêje, pir teqyaye, hilm û nexweşiya xwe ji erdê avêtiye der, dor û hawirdorê xwe tijî kiriye, tim civê xwe fere kiriye, dewsa xwe de mexel hatiye.

Ev çiya çiyakek pir pîre destana gelek pir zane, şer û têkoşina mirovan gelek dîtiye û şahid bûye, mezlûm û zaliman gelek nas dike, Ji merivê belengaz, mezlûm û heq xwazan re bûye stargeh û wan tim parastiye. Kî xwe avêtiye bextê wî, ew lê xwedî derketiye. Kî jêra bêbextî kiriye wana jî li ser axa xwe fetisandiye û xeniqandiye an jî def kiriye.

Li ser axa wî pir xwîn rîjiya ye gelek mirov hatine kuştin, kal û bav mirinin, zarok sêwî, jin jî jinbî mane... Çiyayê Agirî pir dilşewate neqayîle ku kezewa malbata an jî kesekî bişewite û li ser axa wî xwîn

birijê, pir xemgîn dibe û diqehire.

Çiyayek pir mezin û bilind e, kul û derdên wî pir in, serê xwe tim tîk dike. Serê wî tûjike di gelek cîha de mexel hatiye kurê xwe yê biçuk daye kêleka xwe, ji xwe naqetîne û bi sebir dihewîne.

Kurê wî carna digirî, dibêje "Min berde, çima nahilî ku ez bileyzim û herim gerê? Ev jî jêre wiha dibêje "Bexê min tu zarokê merivên pexlî, pirin ê te bikujin ku tu jî herê ez ê çi bikim, tebat û hevalê min jî tu yi?"

Ji çar gela re hakimîte dike û deng nade, tim difikre qey derdê wî heye. Bi ro radikeve û bi şev payê ye, lêbelê tim şiyar e.

Erê derdê wî jî heye û gelek pire, dil û madê wî jî kulle lêbelê kesek pê nizane, yek caran wexta ku di diqahire xwîn jî cegerê wî tê û davîje der yanê xwîna sor dike der, nexweşiya wî ne wek nexweşa ye, ji qahr û derdê merivan nexweş ketiye; ji pexlî, hesûdî û şerê merivan. Neqayîle ku meriv bimre û were kuştin, ne meriv tenê kuştina heywanan jî, pir bi rehme û dilşewate.

Şev û roj serê wî tim bilinde, kumê xwe yê sipî tew da nayne, çekê wî dar û giyayê hêşinayê ye, êşligê wî belek e, şalê wî kesk

e, di zivistanê de jî çekê û kirasê sipî li xwe dike, jêre ne sermaye. Bi ro radikeve bi şev jî li Erîwan, Idîr, Bazîd, der û dora xwe temaşe dike, pir xemgîne lêbelê pir bihîviye. Hîviya wî ji xwedî heye ku rojek meriv, gel azad bibin û aşitî were nav merivan. Pîrek pir bi aqilmende, derd û kulê xwe ji kesî ra nabêje û bersiva kesê nade, nizanin ku ji bo çi ye? Nepenyên wî hene tim vedîşêre, zarokê xwe jî teme dike ku nebêje ji kesî re. Ji Kurdan pir hez dike, egît û şervanê Kurdan pir bihurmet û birûmetî xwedî dikir û lê xwedî derketiye.

Bi şev carna zarokê wî nahewe qayîle ku bilîze lêbelê dayîka wî nahêle, ji bona aş bûna wî çîrçîrokan, şer û çîrokên gelan ji kurê xwe re dibêje, carna jî zarokê xwe re dilorîne bi dengê xweşik.

Ferhenga Celadet Alî Bedirxan Derket

Agirî – Avesta - Weşanxaneya Avesta li Stenbolê piştî ji 58 salan bi ser wefata wî, ferhenga mîrê kurmanciyê Celadet Alî Bedirxan bi serbilindî û kêfxweşî pêşkêş dike. Çapeke taybet ji Ferhengê re hatiye kirin, bi du awayan çap bûye.

Sînemxan Bedirxan, di pêşgotinê de li ser Ferhengê van agahiyan dide:

"Armanca vê ferhengê ew bû ku piştî belavbûna alfabeya latînî, derxistin û rawestandina kovara Hawarê, bibe pêdiviyek ji bo pêşveçûna zimanê kurdî û belavbûna vî zimanî li çar perçeyên Kurdistanê.

Ez dikarim bêjim ku yekemîn ferhenga kurdî-kurdî bû. Lê mixabin ji ber koçkirina bavê min û piştî koçkirina wî, astengî ketin nav jiyana me de, ev ferheng belav nebû heya niha..."

Ev ferheng ne wekî hemû ferhengên asayî bi yek beşî, ji ber wan kêmasiyan ferheng bi sê beşan hate çapkirin.

1. Beşa Yekem şeş tîpên (a-b-c-ç-d-e) Selah Sadallah
2. Beşa Duyem Ferhenga Celadet Bedirxan
3. Beşa Sêyem Ferhenga Kovara Hawarê
"Elfabêya Kurdî" jî ku dîsa di Hawarê de çap bûbû, wek pêşek çî girtiye.

Berhemek Nû Li Ser Edebiyat û Hunerê

Derbarê edebiyat û hunerê" navê pirtûkek nû ye ku ji nivîsarên Karil Marks, Corc Lokaç, Antonyo Giramşî, Corc Tamson û Roza Lokzamborg pêk hatiye. Ev pirtûk bi zimanê Farsî jî hatiye wergerandin.

Nivîskarê hêja Şerîf Felah jî ew wergerandiye ser zimanê Kurdî (Kurmanciya jêrîn).

Pirtûk ji 144 rûpelan pêk tê û tede gelek bi zanistî û berfirehî basa wêje û hunerê dike.

Navenda Wêje û Hunera Kurdî li Rojhilatê Kurdistanê Tevlî Navenda Wêjan Bû

Navenda Edeb û Hunera Kurdî li Rojhilatê Kurdistanê ku berê avabûna xwe ragihandibû û ji bo kar û xizmetên di warê wêje, huner û çanda kurdî dest

bi kar bibû û li gorî şiyar û karîna xwe karî ye hejmarekî berbiçav ji nivîskar, rewşenbîr û hunermendên kurd ên Rojhilatê Kurdistanê li dora xwe kom bike.

Lê niha bo xizmetên bêhtir di astek berfirehtir de piştî lêkolîn û gotûbêjan bi navendek din ya çandî û hunerî (Wêjan) re, biryar daye ku ji niha şûnde kar û çalakiyên xwe weke parek ji pêkhataya vê navendê (Wêjan) bidomîne û ji bo xizmetên pitir yên çandî, wêjeyî û hunerî ên kurdî gavên baştir bavêje.

Cihwarên Dîrokî Yên Kela Qeban Li Makû Mijûlî Ji Navçûnê Ne

► **Agirî – Makû:** Bi sedema xemsariya karbidestên rejîma Komara Îslamî a Îranê, mijûl e cihwarên dîrokî yên Kela Qeban li bajarê Makû ji nav diçin.

Nûçegihaniya Kurdistan di vê derbarê de diyar kir, ji aliyê Îdareya Mîratên Çandî ya bajarê Urmîyê ve tu giringî ji bo parastina Kela Qeban nehatiye dan û hikûmet jî tu hewlekê bo nûjenkirina wê kelê nade.

Herwiha hinek karbidestên rejîma Komara Îslamî a Îranê di wê derbarê de bi hevkarîya çend kirêgirtiyên wê rejîmê mijûlî derxistin û talankirina cihwarên dîrokî yên wê kelê ne, ji ber vê yekê heta niha dehan cihên Kela Qeban li Makû hatine hiloşandin.

Rejîma Komara Îslamî a Îranê mizgeftêk di kêleka wê kelê çêkiriye û hewl

Dîmenek ji Kela Qeban li bajarê Makû

Koma Muzîka Kamkaran Albumeke Nû Derxistin

► **Agirî** -
Rûdawnet:
Koma Muzîkê ya Komkaran bi albumeke nû bi navê 'Dûr heta nêzik' ketin nav qada hunera Kurdî. Heftêya borî rêûresmeke berfireh li

Avahiya Muzîkê li Tehranê bo nasandina albuma nû ya Koma Kamkaran hat lidarxistin û Hoşeng Kamkar wek Serokê Koma Komkaran ew album pêşkêşî hunermend Ehmedriza Ehmedî kir.

Rêveberê Hunerî yê Koma Kamkaran Hoşeng Kamkar behsa rewşa muzîka Îranê kir û nerînen xwe wiha anîn ziman: "Min ji bo pêşkêşkirina menzumeyên Mewlana di 9 mehên borî de tu pere wernegirtiye û çêkirin û berhemanîna van corên albuman tenê bi evîn û hezkirina me ve girêdayî ye. Karkirin di rewşê wiha de tenê ji ber dû sedeman e; yek evîn û dû dînatî (şêtbûn). Ji ber ku di rewşa niha ya Îranê de û bi sedema hebûna kopyeyên ku di internetê de tên kirin, qet xerciyên behemên wiha bo hunemrendan navegere."

diide ku ciwanî û girîngiya wê kela dîrokî kêmrang bike. Hêjayî gotinê ye ku Kela Qeban di serdemê Şah Ebasê Sefewî de cihê berxwedana Kurdan digel desthilatdariya Sefewî bûye û piştre bi biryara Şah Ebasê Sefewî ew qele hat hiloşandin.

15 Milyon Kes li Îranê Bi Xetera Bikaranîna Madedên Bêhişker Re Rûbirû Ne

► **Agirî – iranpress** -
Berpîrsê Navenda Xebat li Dijî Madeyên Bêhişker ya Komara Îslamî a Îranê Îsmail Ehmedî Muqedem, di hevpeyivînekê de digel Nûçegihaniya hikûmetî a 'MEHR' ragehand, 10 heta

15 milyon kes li Îranê bi xetera bikaranîna madeyên hişker re rûbirû ne. Wî karbidestê Komara Îslamî diyar kir, ligel wê çendê ku bikaranîna madeyên bêhişker xesara herî mezina civakî ye û gellek nigeranî di civaka Îranê de pêk aniye, lê tu xesar û diyardeyê din a civakî tune ku bi qasê bikaranîna madeyên bêhişker endamên civakê bi xwe re bendewar kiribe û goriyan bigre. Bikaranîna madeyên bêhişker xeterêke mezin li pêşberî civaka Îranê tê hesabandin û hemû tex û qatên civakê digel xeterên wê rûbirû ne.

Ji Bo Her Xwendengekê Meylek Tê Danîn

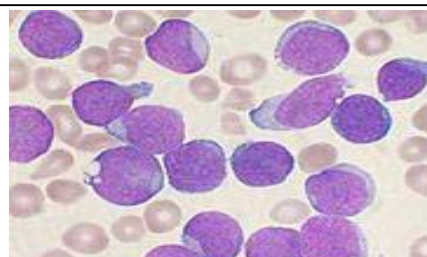
Agirî – Wezaretê Perwerde ya Komara Îslamî a Îranê biryar daye projebiryara 'cihgirkirina yekcarî a meyleyan di xwendengehan de' rêve bibe. Li gor vê projeyê li hemû dibistan û xwendengehên Îranê Mele tên danîn. Ev proje piştî axavtînen Xameneyî hate holê ku gotibû divê navendên zanistî û xwendinê bên Îslamîkirin.

Hejmara Goriyên Şewba Berazan Li Îranê Gihîştê 23 Kesî

Agirî – Rojnameya 'etemaad' çapa Tehranê diyar kir, heta roja 4ê Mijdara 2009an, hejmara kesên ku ji ber nexweşiya Şewba Berazan jiyana xwe ji dest dane, gihîştê 23 kesî.

Wê çavkaniyê eşkere kir, nêzik 20 hezar kes vê dawiyê tûşî wê nexweşiyê bûne ku rewşa 1500 kes ji wan ne baş e û di bin çavdêriya bijîşkan de ne.

Hêviyên Nû Ji Bo Dermanê Penceşêra Xwînê

Agirî – BBC: Grûpek ji zanyarên Îtalyayî piştî lêkolînên berfireh li ser demarên çêkirina xwînê di laşê mirovan de, ew zanyar vê dawiyê gihîştine hêviyek nû bo çêkirina dermanê nexweşiya penceşêra xwînê û berengarkirina laşê mirovan li hemberî wê nexweşiya xeter.